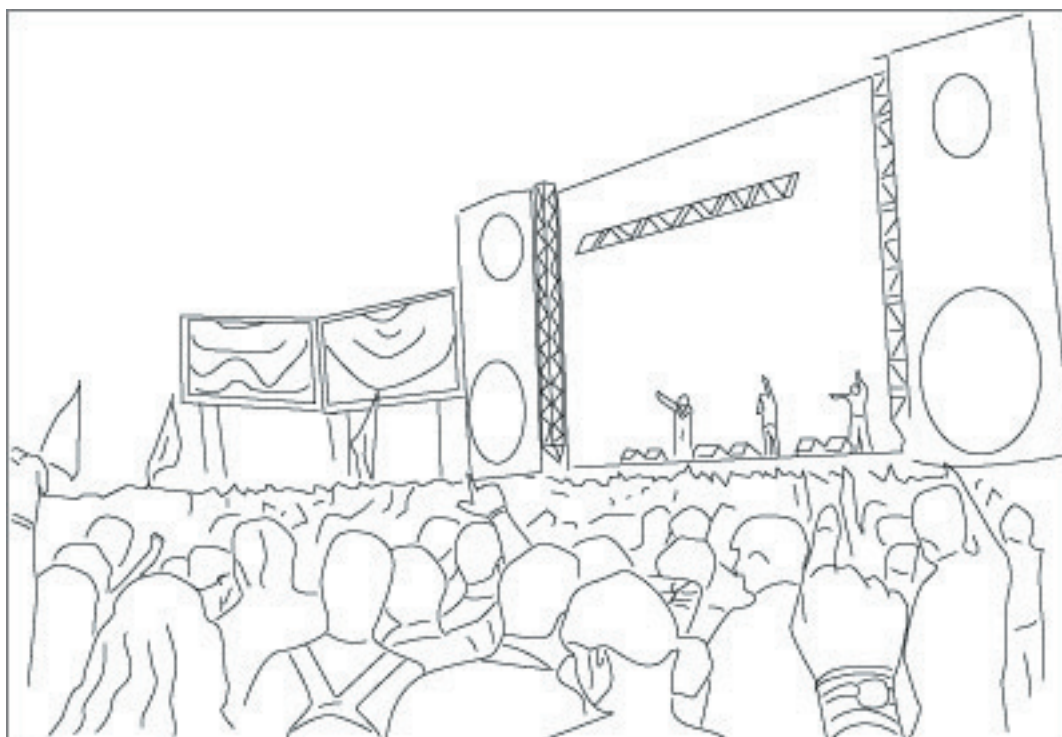

scenario: publikåterkoppling

Syftet med hultsfred var just att se LUK. Kim hade laddat långt innan festivalen och väntade nu med spänning på att få se sin idol. Vid tältet hade Kim och Sara lyssnat igenom senaste skivan tillsammans med några norrlands guld. Som vanligt är man aldrig ensam på kampingen, festen tilltog och killarna i tältet brevid var snart med. Till slut var det dag att bege sig till scenerna. Något sena skall de sig iväg, fulla av förväntan. Givetvis när man är klar att gå är det alltid något som saknas, någon skall pissa eller någon är borta. Var är Sara nu? Skit i Sara, jag skall inte missa LUK.

Man kan lätt känna hur stämningen stiger när basen trycker i magen. När bandet man väntat på står där känns allt bara så rätt. Om det inte vore för publiken. Vad har hänt? Inget röj här inte tänker Kim. Alla ser ut att vara gamlingar, säkert 20, minst. Han där borta måste vara typ 30. Lugna är de också, det syns på skärmarna. Kim titta på skärmarna brevid scenen som visar publikhavet samt dess intresse. Va, alla här runt mig verkar gilla björk eller nåt annat gammalt skräp. Längst fram vid scenen ser det bättre ut, framför allt på högra sidan. Över området ligger ett skönt grönt flimmer visar skärmen, dvs samma musikintresse som jag, tänker Kim..

Några minuter scenare framme vid scenen är tempot ett annat. LUK rockar och publiken här är mera på. Där är ju Konny från tältet brevid vårt, och där är ju Sara.

